

РЕШЕНИЕ

№ 22432

гр. София, 04.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в публично заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11395** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от АПК, вр. чл. 83, ал. 6 от ЗОБВВПИ.

Образувано е по жалба на Е. З. И. срещу ОТКАЗ рег. № 226000-14747/24.07.2025 г. на Началника на 02 РУП-СДВР за подновяване на разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие.

В жалбата се излагат твърдения, че постановеният отказ е необоснован и издаден в противоречие с материалноправните разпоредби. Посочва, че обстоятелствата, при които е било издадено първоначалното разрешение, не са се променили и през последните 20 години е получавал разрешение с едни и същи мотиви, посочени в заявлението. Твърди, че началникът на районното не разполага със законовото правомощие да прави преценка на изложените мотиви и хипотетично всеки български гражданин, който е психически здрав, няма обвинение за умишлено престъпление от общ характер и няма проблеми по ДОПК би следвало без проблем да получава подновяване на разрешението. По същество на спора, моли съда да отмени обжалвания административен акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата. Обръща внимание, че в хода на производството са представени доказателства, от които се установява, че в района на негов личен имот в „Б. проход“ им „лоши хора или лоши животни“.

Ответникът - Началника на 02 РУ-СДВР, редовно призован, не се представлява. В хода на производството са представя писмени бележки, чрез процесуален представител, който счита жалбата за неоснователна и моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не е встъпила в процеса.

Като прецени допустимостта на жалбата, наведените в нея основания за оспорване и извърши

цялостна проверка на законосъобразността на административния акт с оглед разпоредбата на чл.168 от АПК, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Производството е започнало въз основа на подадено заявление № 134000-1122/17.06.2025 г. от Е. З. И. до началника на 02 РУ-СДВР с искане за продължаване срока на валидност на издаденото му разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, пистолет марка „ТТ“, кал. 7,62x25 мм. с № ЧЕ1559 за самоотбрана /л.17/.

Към заявлението са приложени: декларация по чл. 87, ал.1, т.4 от ЗОБВВПИ; Удостоверение от НСС, в уверение, че срещу лицето няма данни за обвинение по неприключили наказателни производства; свидетелство за съдимост; медицинско удостоверение, че не се установяват психични заболявания на лицето към момента на прегледа, удостоверение за годност на оръжие, протокол за изразходвани боеприпаси.

При извършени проверки, обективирани в докладна УРИ226р-28011/30.06.2025г. е установено, че оспорващият живее на посочения от него адрес със семейството си; няма данни да е извършвал противообществени или криминални прояви; няма данни и сигнали за психични отклонения и не са постъпвали и няма данни за наложени мерки по ЗЗДН; няма данни и за извършени престъпления.

Въз основа на тази докладна записка и проверка в единния информационен регистър на МВР началник група „КОС“ при 02 РУП - СДВР с докладна записка рег. № 226р-29820/10.07.2025 г. е предложил на началника на 02 РУП - СДВР да разгледа преписката и да бъде взето отношение относно заявената административна услуга.

С писмо рег. № 226000-13785/05.07.2025 г./л.15/, г-н И. е уведомен съгласно чл. 83, ал.2, вр. ал.1 от ЗОБВВПИ за започнало производство по издаване на отказ за преиздаване на разрешение, на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, като му е дадена възможност в 7-дневен срок да направи писмени допълнения или възражения във връзка със започнало производство по издаване на отказ. Жалбоподателят се е възползвал от дадената му възможност и е внесъл допълнителни мотиви с Вх. № 134000-1312/2025 г., в които е изложил твърдения, че от 1976г. притежава лично оръжие и никога не е злоупотребявал с него, като за последните 15 години е стрелял единствено на стрелбище при подновяване на разрешителното. Посочил е още, че притежава имот в м. Плато в [населено място] проход, до който се достига преминавайки през гориста местност, в която се срещат диви животни. В допълнение е посочил, че през годините бараката му многократно е разбивана и горното обуславя необходимостта от притежание на оръжие.

Във връзка с представените допълнителни мотиви, началник група КОС – 02 РУ - СДВР е депозирал Докладна записка на 23.07.2025 г. до началника на 02 РУП - СДВР, с която е предложил преписката да бъде разгледана и взето отношение по компетентност, съгласно ЗОБВВПИ.

След запознаване с административната преписка началника на 02 РУП - СДВР е издал оспореният ОТКАЗ рег. № 226000-14747/24.07.2025 г. за подновяване на разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие.

Отказът е мотивиран с обстоятелството, че не е доказана необходимост от притежание на оръжие. Самото желание на жалбоподателя да разполага със средство за самоотбрана далеч не обосновава необходимостта същото да носи оръжие, доколкото хипотетична опасност, налагаща самоотбрана, съществува за всеки член на обществото.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства материалите приобщени към административната преписка и представени от страните в хода на производството.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от лице с правен интерес от обжалването, подадена е в срока по чл. 149, ал. 2 АПК, поради което се явява допустима за разглеждане.

По същество е неоснователна.

Придобиването, съхранението, носенето и употребата на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях са регламентирани в Раздел III на ЗОБВВПИ. Съгласно чл. 76, ал. 1 ЗОБВВПИ за получаване на разрешение за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях българските граждани подават писмено или по електронен път заявление по образец до директора на ГДНП на МВР, съответно до началника на РУ на МВР по постоянен адрес, съответно по адрес на съхранение.

Съгласно чл. 83, ал. 1 ЗОБВВПИ, при постъпване на документите по чл. 76, ал. 3 - 7, чл. 77, 78, 79, 80, 81 и 81а ГДНП на МВР, съответно РУ на МВР, оценява пълнотата и съответствието на подадените документи с изискванията за издаване на разрешение и извършва при необходимост проверка на място на обектите за съхранение. Според ал. 5 директорът на ГДНП на МВР или оправомощено от него длъжностно лице, съответно началникът на РУ на МВР, издава писмено или по електронен път разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му в едномесечен срок от подаване на заявлението.

Видно от цитираните норми, компетентен орган да се произнесе по подаденото от жалбоподателя заявление е началникът на РУ на МВР в каквото качество е действал и издателят на оспорения акт съгласно представено удостоверение от СДВР /л.43/.

Не се констатира наличието на съществени нарушения в производството по издаване на процесния отказ. Административният орган е изпълнил задължението си по чл. 83, ал. 2 ЗОБВВПИ. Заявените обстоятелства са преценени от органа и е изяснил в пълнота фактичката обстановка, поради което не се констатира твърдяното нарушение на чл. 35 АПК.

Оспореният административен акт е издаден в съответствие и с материалния закон, и с целта на закона.

Хипотезите, при наличието на които не се издава разрешение за придобиване и/или съхранение на огнестрелни оръжия и боеприпаси, са посочени в чл. 58, ал. 1 ЗОБВВПИ. Съгласно посочената разпоредба, разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице: 1. което не е навършило 18 години; 1а. което няма завършено основно образование - когато то кандидатства за издаване на разрешение за придобиване; 2. което е осъждано за умишлено престъпление от общ характер или срещу него има обвинение за такова престъпление; за български граждани тези обстоятелства се проверяват служебно; 3. за което е получено уведомление по чл. 182, ал. 2, т. 2 или по чл. 221, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс; 4. което страда от психическо разстройство; 5. което през последните три години задължително е настанявано в лечебни заведения по глава пета, раздел II от Закона за здравето или е лекувано за употреба на наркотични вещества; 8. спрямо което през последните три години са налагани мерки за защита по Закона за защита от домашното насилие; 9. което не е преминало курс за безопасно боравене с огнестрелно оръжие, в случаите, когато то кандидатства за издаване на разрешения за носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях; 10. което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, учебни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Следва да се отбележи, че без правно значение за законосъобразността на оспорения акт е фактът, че на заявителя било издадено предходно разрешително за притежание на огнестрелно оръжие. При всяко отделно (ново) искане за продължаване на срока на разрешителното, административният орган е длъжен да извърши проверка за липса на отрицателните и за наличие

на положителните предпоставки, определени в закона. В тази връзка и с оглед твърденията за тенденциозност и преднамереност в действията на административния орган бе изисквана нарочна справка за броя на подадените и уважени искания за издаване на разрешителни за оръжие, видно от която при 185 подадени заявления за подновяване на срока за носене, съхранение и употреба на късо огнестрелно оръжие, са издадени 175 броя разрешителни, което опровергава твърдението за „масово и тенденциозно“ произнасяне. Последното по никакъв начин не доказва и твърдените от жалбоподателя „дискриминация, правна неграмотност или корупция“. Сред правомощията на органа е включително да откаже продължаването на разрешителни ако са налице материалноправните предпоставки за това. Мотивите и основанията, с които е постановен процесния акт не разкриват нито едно от тези обстоятелства.

Видно от оспорения акт, административният орган е мотивирал постановения отказ с разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, която е свързана с наличието, респективно липсата на основателна причина за издаване на разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие. Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изброените в закона цели е в тежест на заявителя, който следва да обоснове искането си, като представи съответните доказателства, в зависимост от конкретното основание, посочено от него (Решение № 10136 от 21.10.2025 г. по адм. д. № 3669/2025 г., VII отд. на ВАС).

В съответствие с горното, за да получи исканото разрешително, заявителят е следвало да докаже наличието на някоя от визираните в нормата на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ граждански цели. Когато заявлението е мотивирано с искане за самоотбрана както е в настоящия случай, следва да е установена налична опасност от нападение над личността или имуществото, когато би се оказал застрашен животът или здравето на лицето, респ. на членове на неговото семейство. Тази опасност жалбоподателят твърди че изхожда от обстоятелствата, че същият притежава имот, достъпа до който се осъществява преминавайки през гориста местност, където съществува вероятност от среща с „диви животни и недобронамерени хора“. Следва да бъде отбелязано, че такава възможност принципно съществува включително и в урбанизирани територии, а от представените доказателства не се установява да има констатирани случаи на нападение в района и в частност срещу жалбоподателя. Самият той е посочил в подаденото от него заявление, че в последните години посещава имота редовно пролет и есен и същевременно сочи, че за последните 15 години е стрелял само на стрелбището при подновяване на разрешителното си, т.е. през целият този немалък период от време не е имало ситуация, която обективно да застрашава него или близките му или такава, която да налага употребата на огнестрелно оръжие. Субективните опасения на жалбоподателя за евентуално бъдещо възможно събитие не могат да се разглеждат като обективна необходимост от притежанието на огнестрелно оръжие. Да се приеме обратното - че всяко лично абстрактно опасение от посегателство без доказване на реална опасност и съществуваща конкретна необходимост представлява основателна причина по смисъла на чл.58 , ал.1,т.10 ЗОБВВПИ, би означавало на практика да се превърне режима за притежаване на огнестрелно оръжие от разрешителен в регистрационен. В тази връзка изтъкнатите от жалбоподателя причини за необходимостта от притежание на оръжие се преценяват като неоснователни.

Съобразно изискванията на закона нуждата от „самоотбрана“ следва да е доказана, а не да е предполагаема или хипотетична. Както се посочи, заявителят е този, който следва да посочи и докаже наличието на достатъчно сериозни факти и обстоятелства, които дават основание да се направи разумно обосновано предположение за действително наличие на необходимост от самоотбрана, т.е. законодателят е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като

представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина за придобиване на огнестрелно оръжие (решение № 3416 от 26.03.2015 г. по адм. д. № 10773/2014 г., VII отд. на ВАС).

В конкретния случай наличието на такава основателна причина не е доказано.

Издаденият отказ е в съответствие и с целта на закона, а именно законосъобразното придобиване, съхранение, носене и употреба на оръжия и боеприпаси за тях. С регламентацията и въведения разрешителен режим се цели огнестрелни оръжия да имат лица, които имат действителна и обективна необходимост от тях с цел самоотбрана. В този смисъл е и практиката на ВАС по сходни случаи - решение № 341 от 12.01.2021 г. по адм. д. № 4334/2020 г., VII отд. на ВАС, решение № 7018 от 12.07.2022 г. по адм. д. № 739/2022 г., VII отд. на ВАС.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав приема жалбата за неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъдят своевременно поисканите разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 143, ал. 3 АПК в размер на евровата равностойност на 200 лв., а именно 102.26 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 78 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба Е. З. И. срещу ОТКАЗ рег. № 226000-14747/24.07.2025 г. на Началника на 02 РУП-СДВР за подновяване на разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие.

ОСЪЖДА Е. З. И., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на /200,00 лева/ 102,26 евро /сто и две евро и 26 стотинки/.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: